

Meri

17. Ja Henki ikuinen taa tuonen virran kantaa,
päin rauhan suurta rantaa vie pienen ihmisen. (Matti Korpilahti)

18. On pursi irronnut maan laiturilta,
vie virrat kuulaat kohti Jumalaa.

19. Sinun rauhasi on ääretön niin kuin meri.

20. Ma katson kuinka tumma laine liittyy valkeaan.
Käyn kerran niitten matkaan unhon virtaan harmajaan ja
tuudittaudun tuolle puolen ajan.

21. Meri tyyntyy, varjot pitenee,
rauhan ranta lähenee - vene hiljaa satamaan saapuu.

22. Minä soudan pois maailmasta uneen ja unheeseen
ja tuskasta kuolemasta, minä soudan vapauteen.

23. Minne meri ja taivas kantaa minne aalto ja tuuli
käy siellä nouseva aurinko hohtaa ja sydämelles lempeän rauhan suo.

24. Kodin tynestä rannasta purjehtimaan. lähdit poika uljas ja nuori.
Nous matkalla myrsky ja purtesi kaas, sinut saavutti surman nuoli.

25. Niin hiljaa enkeli kulkua johti,
elon virran valkeita rantoja kohti.

26. Pysähtyi sydämes pursi rauhan vienoille vesille,
armon auringon sylihin. (J.H. Erkkö)

27. Hetket ovat kuin laivat, ne lähtevät armottomasti aikanaan.
Meidän on oltava kuin satama, tynesti kaivaten.

28. On kaikki Jumalaa: Kun haihdut tuuliin,
taas mereen tuovat sinut tuulispäät.

29. On päivä päättynyt, on tullut ilta.
Uus´kotiranta uneen kangastaa.

30. Poissa on tuska, ohi on arki ja työ, Purjehdus on päättynyt.
Vain lempeät mainingit rantaan lyö, Isän kotiin matkaaaja palaa.

31. huokaa rantakiviin.
Veden yllä linnun lento aamuaurinkoon.
On muuton aika.

32. Suru on se miten me muistamme ilon.
Tummien puitten välistä pilkottaa auringon
valaiseman merenselän kimaltavat kyyneleet.

33. Uupunut matkaaja rannalla himmeän maan
astui aurinkolaivaan suureen valkeaan.

34. Hiljaisuuden rannalla vallitsee suuri vapaus.

35. Voin aavistella rannan tuolla puolen,
mis´soluu venhe onnen valkamaan.

36. Rauha ihmeellinen, maassa kirkkauden,
ei myrskyjen pauhina soi.

37. Tuulien soitot ovat vaienneet.
Ympäri soi ikityynet veet. (Aaro Hellaakoski)